

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 435/2016
20.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.М., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адв. М.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу I-7K 592/10 од 19.06.2015. године и Вишег суда у Шапцу ЗКж 347/15 од 25.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адв. М.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу I-7K 592/10 од 19.06.2015. године и Вишег суда у Шапцу ЗКж 347/15 од 25.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу I-7K 592/10 од 19.06.2015. године окривљени Н.М. оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 42.574,67 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗКж 347/15 од 25.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.М. адв. С.А. а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу I-7K 592/10 од 19.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Н.М. адв. М.Ј., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. Законика о кривичном поступку са предлогом да се захтев усвоји, укине у целости или делимично првостепена или другостепена пресуда или пак исте преиначе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.М., адв. М.Ј., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Према томе, обавезе навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Н.М. адв. М.Ј., као основ подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. ЗКП, с тим што се у образложењу указује на повреде из члана 14, члана 16. став 4. и 5, члана 419. став 2. члана 127. став 2, члана 438. став 2. тачка 2) и члана 138. став 4. Законика о кривичном поступку а које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Дакле, захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног Н.М., адв. М.Ј., указује на повреде одредаба кривичног поступка, а које повреде не представљају законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно ограничењу његових правима које у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу

поднети захтев за заштиту законитости, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Н.М. оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За Председника већа-судија
Веско Крстајић, с.р.